

Ježiš Kristus sa daruje pre nás

Sviatosť Eucharistie si vyžaduje náš súhlas viery. Keď po pozdvihnutí premeneného chleba a vína, kňaz zvolá: „Hľa, tajomstvo viery“, ľud odpovie: „Smrť tvoju, Pane, zvestujeme a tvoje zmŕtvychvstanie vyznávame, kým neprídeš v sláve“. Je to naše vyznanie viery v smrť a zmŕtvychvstanie Ježiša, ktorého nevidíme, tak ako ho videli apoštoli, ale veríme, že ostáva medzi nami prítomný tajomným spôsobom ako chlieb a víno. Táto naša viera v Eucharistiu môže byť pre nás veľkou posilou až do dňa, keď ho uvidíme tvárou v tvár a budeme mať účasť na jeho sláve.

V tomto čase očakávania druhého príchodu Krista je dôležité uskutočňovať jeho slová: „Toto robte na moju pamiatku.“ Čo neznamená len opakovať tie isté slová a robiť tie isté úkony, ktoré robil Ježiš pri poslednej večeri. Nestačí len chodiť do kostola a jesť eucharistický chlieb. Je nevyhnutné vojsť do logiky Ježiša, do logiky chleba lámaného pre všetkých a do logiky vyliateho kalicha. Znamená to mať jeho srdce, ktoré je schopné žiť a zomrieť pre druhých. Eucharistia by bola prázdny znakom, ak by sa v nás nepremenila na silu milovať. „Toto robte na moju pamiatku“, znamená: obetujete seba samých, ako som sa obetoval ja, darujte sa pre všetkých, aj pre tých, čo vám odporujú a neprijímajú vás, tak ako aj ja som sa daroval pre všetkých.

Ježiš nás pozýva k svojmu stolu, aj keď vie, že sme slabí a schopní ho zradiť a opustiť, napriek tomu láme pre nás chlieb, aby sme aj my robili podobne. (podľa C. M. Martini)

Prvé stretnutie: animátori – rodičia

1 Kor 11, 23 - 29: Ved' ja som od Pána prijal, čo som vám aj odovzdal, že Pán Ježiš v tú noc, keď bol zradený, vzal chlieb, vzdával vd'aky, lámal ho a povedal: „*Toto je moje telo, ktoré je pre vás; toto robte na moju pamiatku.*“ Podobne po večeri vzal kalich a hovoril: „*Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi. Toto robte, kedykoľvek ho budete piť, na moju*

pamiatku.“ A tak vždy, keď budete jesť tento chlieb a piť tento kalich, zvestujete Pánovu smrť, kým nepríde. Kto by teda jedol chlieb alebo pil Pánov kalich nehodne, previní sa proti Pánovmu telu a krvi. Nech teda človek skúma sám seba, a tak je z toho chleba a pije z kalicha. Lebo kto je a pije, a nerozoznáva telo, ten si je a pije odsúdenie.

Sv. Pavol nepíše tento text, aby povzbudil k účasti na svätej omši tých, čo na ňu nechodia, ale aby napravil tých, čo na nej majú účasť nehodným spôsobom.

V Korinte bolo normálne, že sa veriaci v nedeľu stretávali v dome bohatších kresťanov a slávili pamiatku Pánovej večere. Pričom išlo o skutočnú večeru, na ktorú si nosili jedlo. Po požehnaní eucharistického chleba, konzumovali to, čo si doniesli. Stávalo sa však, že bohatí začali večerať skôr, ako sa chudobní vrátili z práce. Zjedli skoro všetko, čo si priniesli so sebou pri „svojej“ večeri a na večeru Pána so všetkými ostalo len veľmi málo. Keďže ich zhromaždenie strácalo náboženský význam a zredukovalo sa len na uspokojenie telesných potrieb, sú v tomto liste napomenutí. Nebola medzi nimi bratská láska a jednota, ale rozdelenie.

Pavol im pripomína tradíciu slávenia

Eucharistie, ktorú sám prijal. Pripomína im, že majú účasť na večeri, pri ktorej si sprítomňujú mimoriadne gesto Ježišovej lásky. On v čase, keď bol zradený a vydaný nepriateľom, sa daroval pre nás. Ustanovil vo svojej krvi novú zmluvu, znak nového priateľstva medzi Bohom a človekom, a nového spoločenstva medzi ľuďmi.

Výstraha pred nehodným prijímaním je pre všetkých, ktorí nemajú minimálnu vieru, že pri svätej omši slávime najväčie gesto Ježišovej lásky — jeho sebadarovanie sa pre všetkých. Prijímajú nehodne, ak im chýba túžba deliť sa v láske a byť soldárni s chudobnými. Je potrebné rozpoznať telo Pána Ježiša tak v rozlomenom chlebe ako aj v Cirkvi.

Dnes sa väčšinou nespája svätá omša a spoločné stolovanie, a to môže viesť k veľkej anonymite a k liturgickému formalizmu. Pre plodné slávenie je potrebné živé spoločenstvo veriacich, ktorí zdieľajú svoju vieru a svoje životy.

Ako dnes prebiehajú naše liturgické slávenia? Kedy strácajú svoj náboženský charakter?

Ako sú naše deti pripravené na prijatie Eucharistie?

Druhé stretnutie: rodičia - deti

Úlohou rodičov pred svätým prijímaním je byť nablízku svojim deťom a pomôcť im, aby sa čo najviac tešili, nie na hostinu a darčeky, ale na stretnutie s Pánom Ježišom v Eucharistii. Deti, ktoré už začali prijímať Eucharistiю, hovoria, že sa v ich živote niečo zmenilo. Jeden deväťročný chlapec povedal:

„Predtým to bolo pre mňa....nieže normálne, ale že idem do kostola, pomodlím sa a tak...ale teraz, keď chodím na sväté prijímanie a na svätú spoveď, tak sa oveľa lepšie cítim ...(Čo cítiš?) No väčšiu radosť než predtým. (A z čoho cítiš radosť?) Asi z Pána Ježiša. Ja neviem. Ale veľkú radosť....“

Príbeh o Imelde

Imelda, narodená v Bologni v roku 1321, ukončila svoj krátky život v roku 1333 v kláštore sestier dominikánok sv. Márie z Valdepietra. Podľa tradície, potvrdenej nápisom na jej hrobe a kronikou kláštora, zomrela po tom, ako prvý krát zázračne prijala sväté prijímanie. Už ako dvanásťročná tak túžila po Ježišovi v Eucharistii, že Pán k nej zázračne

vyšiel zo svätostánku v podobe bielej hostie. Kňaz to videl a hostiu jej podal. V tej chvíli bola privítaná v nebi. Imelda bola zapísaná do katalógu svätých a blahoslavených boloňskej Cirkvi. V roku 1862 bolo Levom XII. schválené jej uctievanie v celej Cirkvi. Jej pamiatku slávime 12. mája. Je patrónkou prvoprijímajúcich.

Prípád malej Imeldy je dosť nezvyčajný a môže v deťoch prebudiť otázky. Ony sú vo veku rozkvitajúceho života a určite by nechceli zomrieť. **Ako by však chceli prežiť svoje prvé stretnutie s Ježišom v Eucharistii? Čo by mu chceli povedať? Ako sa chcú deliť s ostatnými o svoju radosť?**

Modlitba k Imelde

*Nebeský Otec, Ty si privítal v nebi
blahoslavenú Imeldu,
plnú radosť zo svätého prijímania,
pomôž nám, aby sme na jej príhovor,
vo viere zakúsili prítomnosť
Tvojho Syna v sviatosti Lásky.*

Tretie stretnutie: animátori—deti

Posledné stretnutie pred svätým prijímaním je zamerané na tajomstvo Ježiša, ktorý pozýva deti mať účasť na jeho hostine, kde sa im dá za pokrm. Navrhujeme dve aktivity:

**Mimoriadne
pozvanie**

Najprv sa s deťmi, na základe nasledujúceho obrázku, porozprávame aké to je byť spolu s Ježišovými priateľmi na jeho hostine.

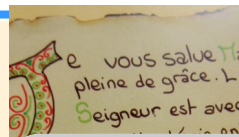
Pri Ježišom stole sú ešte voľné miesta. Jedno je určite pre Teba. Nakresli sa! Medzi pozvanými môžeš mať aj svojich priateľov. Kto by to mal byť?

**Srdce
svätej omše**

Ďalšia aktivita je zameraná na hľadanie najdôležitejšieho momentu svätej omše. Spýtame sa detí, či si spomínajú aké gestá a slová Pána Ježiša robí kňaz pri svätej omši. Všetko, čo deti povedia, napíšeme na plagát. Potom im rozdáme text z druhej eucharistickej modlitby a spolu s nimi vyznačíme všetko, čo Pán Ježiš urobil a povedal. Dáme dôraz na to, že len vďaka týmto slovám Pána Ježiša sa chlieb premení na telo a víno na krv. Pán Ježiš tak môže prísť k nám a my ho môžeme prijímať. Je to veľký zázrak, ktorý vymyslel, aby ostal s nami. Keď nám kňaz podá "Telo Kristovo" - odpovieme "Amen". Animátor, môže povedať osobné svedectvo, čo to pre neho znamená keď povie "Amen" pri sv. prijímaní.

„Naozaj si svätý, Otče, ty prameň všetkej svätosti. Preto ťa prosíme, posväť tieto dary rosou svojho Ducha, aby sa nám stali telom a krvou nášho Pána Ježiša Krista. On, prv než sa dobrovoľne vydal na smrť, vzal chlieb a vzdával vďaky, lámal ho a dával svojim učeníkom, hovoriac: Vezmite a jedzte z neho všetci: toto je moje telo, ktoré sa obetuje za vás. Podobne po večeri vzal kalich, znova vzdával vďaky a dal ho svojim učeníkom, hovoriac: Vezmite a pite z neho všetci: Toto je kalich mojej krvi, ktorá sa vylieva za vás i za všetkých na odpustenie hriechov. Je to krv novej a večnej zmluvy. Toto robte na moju pamiatku.“ (Druhá eucharistická modlitba)

Typ: Deti si môžu urobiť vlastný pergamén s úryvkom eucharistickej modlitby.

Amen.